

Nashville, město hudby

Díl 3. – Zpěv u holiče

Karel Tampier

*Do Nashvillu jsme v roce 2011 cestovali jako do světového centra country music. Vůbec jsem nečekal, že cestou z hotelu na Broadway po sedmé avenuu můžeme narazit na světové centrum **Barbershop Harmony Society**. Ani jsem tenkrát netušil, že taková společnost existuje. Člověk se musí pořád učit :o). Říkal jsem si, že by bylo dobré nějaké ty zpěváky z holičského krámu slyšet zpívat, ale že to se mi asi v Grand Ole Opry nepoštěstí.*

Ve staré Anglii sloužily holičské oficíny jako komunitní centra, jak je doloženo už v 17. století. Pánové čekali, až na ně přijde řada, nudili se, povídali si a **pěli**. Prý tam na stěně často visel i nějaký hudební nástroj, který se dal sejmout a použít. Zpívat uměli i vícehlasně, neboť měli trénink z kostela. Zvyk krátit si čekání na lazebnické úkony muzicírováním přivezli britští emigranti posléze i za oceán. Tam se ovšem zpíval trochu jiný repertoár, navíc se časem do akce zapojili i afroameričané, kterým se tenkrát ještě říkalo nekorektně černoši. A jak to tak v muzice chodí, z některých špičkových amatérů se časem stanou profesionálové, kteří si dokáží tou zábavou i vydělat dost peněz na obživu. Akorát už to pro ně pak přestává být zábava a někdy je to pěkná dřina. Šmidli, šmidli, šmidliboys našmidlali na rolls-royce, jak praví neznámý klasik. Na počátku 20. století už se konají koncerty, později se nahrávají desky a natáčejí filmy. V roce 1910 složil pan **Jefferson**

Lord píseň **Play That Barbershop Chord** – odtud název nového žánru. Někáký právník, který se jmenoval **Cash** (zajímavá shoda jména se světovou hvězdou country music!) sezval v roce 1938 své kamarády a jejich známé ke společnému zpěvu do města Tulsa v Oklahomě. Sešli se 11. dubna na střeše hotelu, což domluvil člověk jménem **Rupert Hall**. Zpívání jim šlo dobře a tak hbitě založili **Society for The Preservation and Encouragement of Barber Shop Quartet Singing in America**, ze které se později stala stručnější **Barbershop Harmony Society**.

Spolek rostl a mohutněl, roku 1945 založila **Edna Mae** i paralelní ženskou organizaci. Zpěvy ve stylu holičských krámů se šíří i za hranice USA, do celoamerických soutěží se ve třiapadesátém roce přibírají i sbory, vzniká kategorie seniorských kvartetů (1986) a mládežnických souborů (1992). Vydávají se časopisy, noty, příručky.

Poznámka na okraj: V mládí jsem se zabýval trochu aranžováním. Tehdy jsem se v nějakém časopise dočetl, že barbershop harmony se nazývá harmonický postup s využitím řady septakordů (tzv. „sedmiček“), který prý používali hráči na kytary nebo banja při čekání na oholení. O nějakém americkém spolku zpěváků ani slovo. V současných podkladech, českých i některých amerických, se zase můžete dočíst, že holičský kvartet zpívá v septakordech; a když intonuje čistě, slyšíte prý pět tónů, ačkoli zpěváci jsou čtyři. Toť blábol, neboť septakord je složen ze **čtyř** tónů (např. C⁷ je souzvuk C-E-G-B^b), takže čtyři lidé na to úplně stačí. A nedovedu si představit, že by se dala jakákoli skladba harmonizovat samými septakordy, to by bylo pěkné zvěrstvo! Jde asi o něco jiného: když totiž zazní čistě vyladěný akord, doplní si ucho a mozek i hluboký základní tón, který vlastně nikdo nezpívá. Zkrátka, když to zpěváčkové umějí, je to veliká krása.

Vnikli jsme i do budovy na sedmé avenue. V přízemí je samozřejmě obchod se suvenýry, notami, knihami, cédéčky a dévédéčky, ale také s potřebami pro zpěváky: kromě ladiček všeho druhu tu dostanete i sprej **Na suchý chřtán a ochraptělý hlas BAVIČOVO TAJEMSTVÍ.**

Interiér je přizdoben historickými holičskými křesly.

*Když jsem si myslel, že barbershop harmony v Grand Ole Opry neuslyším, mýlil jsem se velmi, naštěstí. Usedli jsme jednoho večera ve velechrámu country music a poslouchali nejen muzikanty různé úrovně, ale hlavně spousty keců ze strany moderátora, hostitelů, účinkujících a intervyjukaných diváků, až nám bylo líto a bolno. Avšak hle! Jako poslední číslo programu nastoupila skupina **Dailey & Vincent**. Zpočátku to byl bluegrass, naprosto perfektní.*

*A pak to přišlo! Pánové odložili nástroje, chopili se mikrofonů a vyběhli do popředí. Předváděli nezapomenutelné výkony, a přitom to byla i sranda. A **BARBERSHOP HARMONY** naživo!*

*I v Grand Ole Opry platí: **KONEC DOBRÝ, VŠECHNO DOBRÝ!***

Pokud ty pány chcete slyšet, zkuste následující odkazy:

*z bluegrassového festivalu https://www.youtube.com/watch?time_continue=69&v=nGwWnwy56Jg
gospel ve stylu barbershop <https://www.youtube.com/watch?v=QWFalyc-Mgo>*

Celá původní reportáž z Nashvillu je na www.tampier.cz/reportaze.php